

Тодоръ Стояновъ Бурмовъ е роденъ въ село Нова-Махла, Габровска околия, на 1834 година. Въ 1847 година постъпилъ да се учи въ Киевската Дух. Семинария на едно отъ дванайсетъ мѣста, исходатайствувани отъ Букурещкитъ и Одесскитъ българи у Императора Николая, за възпитание български младежи въ Рускитъ духовно-учебни заведеия съ *казенно* съдържание. Въ 1853 година прѣминжлъ въ Киевската Духовна Академия, гдѣто въ 1857 година свършилъ курсъ съ степенъ магистръ. Въ сѣщата година се завърнжлъ въ Габрово, гдѣто е билъ главенъ учителъ отъ мѣсець Ноемврий 1857 г. до Февруарий 1860 год. Сътрудничеството му въ „*Българскы Книжници*“ и участието му въ полемиката противъ в. „*България*“ (1859 г.), който съвѣтваше българитъ да се *присъединятъ* къмъ Римската църква, за да се освободжтъ отъ игото на гърцкото духовенство, сж подбудили българската община въ Цариградъ да го покани за редакторъ на „*Българскы Книжници*“. Въ това врѣме той е билъ и учителъ въ училището при българската църква. Билъ сжщо и членъ въ българо-гърцката коммисия, учредена отъ Високата Порта за разглеждане распрата на българитъ съ Цариградската гърцка патриаршия. Отъ Септемврий 1863 година до Януарий 1865 билъ редакторъ на в. „*Свѣтникъ*“, органъ на българскитъ прѣдставители въ Цариградъ, а слѣдъ него редактиралъ собственния си в. „*Врѣмя*“. Въ 1867 година той постъпилъ при Русското въ Цариградъ посолство като драгоманинъ по българскитъ работи. Въ периодътъ отъ десетъ години (1867—1877 год.), той е публикувалъ двѣ анонимни брошури по българския църковенъ въпросъ, една подъ заглавие: *Братско обяснение на българинъ къмъ братията му българи*, печатана въ Букурещъ на 1867 година, а другата подъ название: *Проектъ за разрѣшение българския въпросъ отъ патриарха Григория VI*, печатана въ Букурещъ на 1868 година; билъ е кореспондентинъ на газетата „*Москва*“, издавана отъ И. С. Аксакова, на „*Московскія Вѣдомости*“, издавани отъ Каткова и всичкитъ му кореспонденции сж били насочени противъ турцитъ и гърцитъ. Въ 1877 година, подиръ обявяването на войната, Бурмовъ билъ прикомандированъ при главноуправляющия гражданската часть, князь Черкаски до сключването на Берлинския договоръ. Въ Юлий 1878 година билъ назначенъ за Пловдивски вице-губернаторъ. Въ 1879 г.,